

eul_wid: vae-ab

Ἰωάννης ὁ Μαλάλας Ἀντιοχεύς · John Malalas of Antioch

Chronography, Selections

Χρονογραφία

Period: Ὀψιμαρχία Late Antique

Dialect: Κοινή Koine

Domain: Ἱστορία History

Format: Πεζός Prose

231 (2t) Ἐκλογή τῶν Χρονικῶν ἀπὸ Ἰωάννου Ἱστορικοῦ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως βασιλείας Καίσαρος. Ὁ ΠΡΩΤΟΣ ἄνθρωπος ἐκ τῆς γῆς Ἀδὰμ, εἶχε μέτρον ἡλικίας πόδας ἕξ, μετὰ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς, ὡς εἶναι τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν δακτύλων ρς. ἡ δὲ σπιθαμὴ αὐτοῦ εἶχε δακτύλους ιδ. ὁ δὲ πῆχυς αὐτοῦ εἶχε δακτύλους κδ. ὁ δὲ ποὺς αὐτοῦ εἶχε δακτύλους ις. ἔζησε δὲ ἔτη λλ. ἡ δὲ τούτου γυνὴ Εὐὰ ἐγέννησεν υἱοὺς τρεῖς, τὸν Κάϊν, τὸν Ἀβελ, τὸν Σήθ· καὶ θυγατέρας δύο, τὴν Ἀζουράν, καὶ τὴν Ἀσουάμ. καὶ ὁ μὲν Ἀβελ ἦν ποιμὴν προβάτων, ὁ δὲ Κάϊν ἐργαζόμενος τὴν γῆν, καὶ προσήνεγκεν ἕκαστος αὐτῶν θυσίαν τῷ Θεῷ. καὶ ἔπιδεν ὁ θεὸς ἐπὶ Ἀβελ, καὶ ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ, ἐπὶ δὲ Κάϊν οὐ προσέσχε, καὶ ἐλυπήθη Κάϊν, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἀβελ. ὀργίσθη δὲ Κύριος τῷ Κάϊν, καὶ εἶπεν αὐτῷ “στένων καὶ τρέμων” ἔση ἐπὶ τῆς γῆς.

232 “Ὁ δὲ Ἀδὰμ κατὰ κέλευσιν Θεοῦ ἔθηκεν ὀνόματα πᾶσι τοῖς τετραπόδοις καὶ ἔρπετοῖς καὶ ἰχθύσι καὶ ἀμφιβίοις, καὶ τοῖς ἑαυτοῦ τέκνοις. τὸ γὰρ ἑαυτοῦ ὄνομα καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἄγγελος Κυρίου εἶπεν αὐτῷ. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Σήθ συνέταξε τὰ ὀνόματα τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, σοφίαν λαβὼν παρὰ Θεοῦ· καὶ κατὰ κέλευσιν Θεοῦ ἔθηκεν ὀνόματα τοῖς ἄστροις πᾶσι, καὶ τοῖς πέντε πλανήταις, εἰς τὸ γνωρίζεσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. καὶ τὸν πρῶτον πλανήτην ἀστέρα ἐκάλεσε Κρόνον, τὸν β Δία, τὸν τρίτον Ἄρεα, τὸν δ Ἀφροδίτην, τὸν ε Ἑρμῆν· καὶ τὰ ζ φωνήεντα ἐκ τῶν ε ἀστέρων, καὶ τῶν δύο φωστήρων ἐξέθετο· ἐξέθετο δὲ καὶ γράμματα Ἑβραϊκὰ· πρῶτος γὰρ ταῦτα ἐξεῦρεν, καὶ ταῦτα συνεγράψατο. τῶν δὲ δύο φωστήρων τὰ ὀνόματα, αὐτὸς ὁ θεὸς ἐκάλεσε, ἥλιον καὶ σελήνην. ταῦτα ὁ σοφώτατος Φουρτῖνος ὁ Ῥωμαῖος χρονογράφος συνεγράψατο. Ὁ δὲ Σήθ ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ἀσουάμ ἑαυτοῦ ἀδελφὴν, καὶ ἐτεκνοποίησε, καὶ ἐγένετο γενναία πολλῇ, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ ἐξ αὐτῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν· ὁ δὲ Κάϊν ἔλαβε γυναῖκα Ἀζουράν τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν, καὶ ἐγένετο ἐξ αὐτοῦ γενεά πολλῇ. ἐν τοῖς οὖν μέσοις χρόνοις, ἐτέχθη Ἐνῶχ δίκαιος υἱὸς Ἰαρέδ, καὶ οὐκ ἀπέθανε. μετὰ δὲ τὸν Ἀδὰμ, μετὰ , ας ἔτη μετετέθη ὁ Ἐνῶχ, ἔβδομος ὢν ἀπὸ Ἀδὰμ. “ἰδόντες δὲ οἱ υἱοὶ τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας “τῶν ἀνθρώπων, ὅτι καλαὶ ἦσαν, ἔλαβον αὐτάς γυναῖκας, καὶ ἐγέν· νησαν υἱοὺς, καὶ ἦσαν γίγαντες ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖ· “ναις, οἱ ἀπ’ αἰῶνος ὀνομαστοὶ ἄνθρωποι.” ἐγένετο δὲ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ ἐπιθυμῆσαι τοὺς υἱοὺς τοῦ Θεοῦ τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων, ἔτη , βρκβ. Ὁ δὲ Πλούταρχος φησὶν ὅτι σφαῖρα πυρὸς κατενέχθη εἰς τὴν Κελτικὴν χώραν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, κατέκαυσε τοὺς γίγαντας, καὶ εἰς τὸν Κρηδανὸν ποταμὸν ἐνεχθεῖσα ἡ σφαῖρα, ἐσβέσθη. τοῦτο τὸ πῦρ ἱστοροῦσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ λέγουσι τὸν υἱὸν τοῦ ἡλίου εἶναι τὸν Φαέθοντα, πεπτωκότα

ἐκ τοῦ ἄρματος τοῦ ἡλίου εἰς τὴν γῆν. οἱ δὲ λοιποὶ γίγαντες, ἰδόντες τοὺς ἐξ αὐτῶν κρανοθέντας, ἔμειναν ἀπειθεῖς καὶ ὀργισθεῖς ὁ Θεὸς, εἶπε πρὸς αὐτοὺς, “ὅτι “οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμα μου,” καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς ἐμφέρεται ἐν τοῖς Μωσαϊκοῖς συγγράμμασιν.

233 Καὶ ἐγένετο ἄνθρωπος ἀγαπώμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ὀνόματι Νῶε, καὶ ἐποίησε Θεοῦ προστάξει κιβωτὸν, καὶ εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ πάντες, καὶ ἐκ τῶν θηρίων καὶ ἐρπετῶν καὶ πετεινῶν. καὶ ἐγένετο ὁ κατακλυσμὸς ἡμέρας μ , καὶ ἀπέθανε πᾶσα σὰρξ ἔχουσα πνεῦμα ζωῆς. Ἐγένετο δὲ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτει , βφηβ , καὶ γενεαὶ ι . μετὰ δὲ τὸ παῦσαι τὸν κατακλυσμὸν, εὐρέθη ἡ κιβωτὸς εἰς τὰ ὄρη Ἀραράτ τῆς Πισιδίας, καὶ ἔστιν ἐν αὐτῷ ξύλα ἕως τοῦ νῦν. Ἡ δὲ γενεὰ τοῦ Νῶε, ἐτεκνοποίησε, καὶ ἐγένετο πλῆθος ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, καὶ ἐποιοῦν πυργοποιῶν, οἳ τινες καὶ τὴν κατασκευὴν τῆς κιβωτοῦ ἐπιστάμενοι, πρῶτοι ἐποίησαν πλοῖα. ἐγένετο δὲ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῆς πυργοποιΐας ἔτη ἐν δὲ τῷ μέσῳ χρόνῳ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, συνεγράψατο τὴν ἀστρονομίαν Ἀρφαξὰθ εὐρηκῶς τὴν τοῦ Σὴθ υἱοῦ Ἀδὰμ καὶ τῶν αὐτοῦ τέκνων τὴν ὀνομασίαν τῶν ἀστέρων, ἐν λιθίνῃ πλακί γεγραμμένην. οἱ γὰρ ἔγγονοι τοῦ Σὴθ, θεοσεβεῖς ὄντες, καὶ προεγνώκότες τὴν μέλλουσαν ἔσσεσθαι φθορὰν τῶν ἀνθρώπων, ἤτοι ἐναλλαγὴν, ποιήσαντες στήλας δύο, μίαν λιθίνην καὶ μίαν πλινθίνην, ἔγραψαν τοῖς τὰ ἐκ τοῦ Σὴθ τοῦ πάππου αὐτῶν ἐκτεθέντα πάντα οὐράνια· λογιζάμενοι ὅτι εἰ μὲν δι’ ὕδατος γένηται ἡ ἐναλλαγή, ἡ λιθίνη στήλη μενῇ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα, εἰ δὲ διὰ πυρὸς, ἡ πλινθίνη, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τοῖς μετὰ ταῦτα ἀνθρώποις γινώσκεται· ἢ τι στήλη μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὐρέθη εἰς τὸ Σηριδὸς ὄρος, καὶ ἔστιν ἕως ἄρτι. καὶ λοιπὸν τὸ γένος τοῦ Ἀρφαξὰδ διέμεινεν ἕως τῆς πυργοποιΐας· ἔζησε δὲ Ἀρφαξὰδ ἔτη ρκε . Γίνονται οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως τῆς πυργοποιΐας ἔτη , βλκβ · καὶ λοιπὸν οἱ τὸν πύργον οἰκοδομοῦντες ἦσαν ἔθνη ο , οἳ καὶ εἰς γλώσσας διεμερίσθησαν ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς· ὁ δὲ Χοῦς ὁ Αἰθίοψ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σὴμ ἐγέννησε τὸν Νεβρώδ τὸν γίγαντα, τὸν τὴν Βαβυλῶνα κτίσαντα, ὃν λέγουσιν οἱ Πέρσαι, ἀποθεωθέντα καὶ γενόμενον ἐν τοῖς ἀστροῖς τοῦ οὐρανοῦ.

234 τοῦτον καλοῦσιν Ὠρίονα· αὐτὸς γὰρ πρῶτος κατέδειξε τὸ κυνηγεῖν, καὶ ἐχορήγει αὐτοῖς τὰ θηρία εἰς βρώσιν, ὅθεν καὶ ἐπρώτευσεν. Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω χρόνοις ἐκ τοῦ γένους τοῦ Ἀρφαξὰδ ἀνεφύει τίς Ἰνδὸς σοφὸς ἀνὴρ ἀστρονόμος, ὀνόματι Γανδουβάριος, ὅστις συνεγράψατο πρῶτος ἀστρονομίαν Ἰνδοῖς· ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς φυλῆς τοῦ Σὴμ, τῆς κρατησάσης τὴν Ἀσσυρίαν καὶ τὴν Περσίδα, καὶ τὰ μέρη τῆς ἀνατολῆς, ἀνεφάνη ἄνθρωπος γίγας τὸ γένος, ὀνόματι Κρόνος, ἐπικληθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Δόμνος, εἰς τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ πλανήτου ἀστέρος Κρόνου. ἐγένετο δὲ δυνατὸς, ὅστις πρῶτος κατέδειξε τὸ βασιλεύειν καὶ ἄρχειν καὶ κρατεῖν τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. καὶ ἐβασίλευσεν αὐτὸς τῶν Ἀσσυρίων ἔτη πολλὰ, καὶ ὑπέταξε πᾶσαν τὴν γῆν Περσίδος· ἦν δὲ φοβερὸς πρὸς πάντας, εἶχε δὲ γυναῖκα τὴν Σεμίραμιν, τὴν καὶ Ῥαίαν καλουμένην παρὰ Ἀσσυρίοις, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν ἀλαζόνα καὶ ὑπερήφανον. ἦν δὲ καὶ αὐτὴ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Σὴμ υἱοῦ Νῶε. Ἔσχε δὲ υἱὸν ὁ Κρόνος Πῖκον, ὅστις ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς Ζεὺς, εἰς ὄνομα καὶ αὐτὸς τῆς ἐπωνυμίας τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ἔσχε δὲ καὶ ἄλλον υἱὸν ὁ αὐτὸς Κρόνος, ὀνόματι Νῖνον, καὶ θυγατέρα ὀνόματι Ἥραν. ἔλαβε δὲ Πῖκος, ὁ καὶ Ζεὺς, γυναῖκα, τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἀδελφὴν Ἥραν, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Σένβελον. ὁ δὲ προπάτωρ Κρόνος, ἔασας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Πῖκον ἐν τῇ Ἀσσυρίᾳ, καὶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Ῥαίαν, τὴν καὶ Σεμίραμιν, μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Πίκου βασιλεύειν τῶν Ἀσσυρίων, αὐτὸς λαβὼν βοήθειαν ἀνθρώπων γενναίων, κατῆλθεν εἰς δύσιν μὴ κρατουμένην παρά τινος, καὶ ἐβασίλευσε τῶν δυτικῶν μερῶν, ἀφανὴς γενόμενος ἐκ τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐβασίλευσε τῶν δυτικῶν ἔτη πολλὰ. Ἔσχε δὲ καὶ ἐκεῖ γυναῖκα ὀνόματι Φυλλάραν, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ἀφρόν, ᾧ τινι δέδωκε τὴν πρὸς Λιβύην γῆν βασιλεύειν. ὁ δὲ Ἀφρόν ἔλαβε τὴν Ἀστυμόνην, καὶ ἐγέννησε θυγατέρα, ἣν ἐκάλεσεν Ἀφροδίτην, εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. ἔσχε δὲ ὁ

Κρόνος ἐκ τῆς Φυλλάρας καὶ ἄλλον υἱὸν, τὸν λεγόμενον Χείρωνα φιλόσοφον. ὁ δὲ Πῖκος καὶ Ζεὺς βασιλεύσας τῶν Ἀσσυρίων ἔτη λ , ἑάσας καὶ αὐτὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ῥαίαν, τὴν καὶ Σεμίραμιν, καὶ τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν τε καὶ γυναῖκα Ἦραν, καὶ ποιήσας τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Βῆλον βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων, κατῆλθε πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα Κρόνον.

235 Ὁ δὲ Βῆλος ἐβασίλευσε τῶν Ἀσσυρίων ἔτη β , καὶ ἐτελεύτησεν· ὃν τινα οἱ Πέρσαι ἀπεθέωσαν. Ὁ δὲ Κρόνος ἐλθόντα τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Πῖκον πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὴν δύσιν, παρεχώρησεν αὐτῷ τὴν βασιλείαν τῆς δύσεως. ἦν γὰρ ἀδυνατήσας, καὶ ἐβασίλευσε Πῖκος τῆς δύσεως ὁ καὶ Ζεὺς, ἥτοι τῆς Ἰταλίας, ἔτη ξβ . Τῆς δὲ Ἀσσυρίας μετὰ τὸν Βῆλον ἐβασίλευσε Νῖνος ὁ ἄλλος υἱὸς Κρόνου, ὅστις καὶ τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ῥαίαν, τὴν καὶ Σεμίραμιν, ἔλαβε γυναῖκα, ἐξ οὗ μόνοις τοῖς Πέρσαις γαμεῖν τὰς ἑαυτῶν μητέρας καὶ ἀδελφάς, διὰ τὸ καὶ Πῖκον λαβεῖν τὴν ἀδελφὴν ἑαυτοῦ Ἦραν. ὁ δὲ Νῖνος ἐπικρατὴς γενόμενος, κτίζει τὴν Νινευῖ πόλιν Ἀσσυρίων, πρῶτος βασιλεύσας ἐν αὐτῇ, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ μητέρα γυναῖκα. Ἐξ αὐτοῦ οὖν τοῦ γένους ἐγεννήθη ὀϊοζορᾶς ἀστρονόμος Περσῶν περιβόητος· ὅστις μέλλων τελευτᾶν, ἠϋξάτο ὑπὸ πυρὸς ἀναλωθῆναι οὐρανίου, εἰπὼν τοῖς Πέρσαις, “ὅτι ἐὰν καύσῃ με τὸ “πῦρ, ἐκ τῶν κεκαυμένων μου ὁστέων φυλάξατε, καὶ οὐ μὴ ἐκλείψῃ ἡ βασιλεία ἀφ’ ὑμῶν.” Καὶ εὐξάμενος τὸν Ὠρίωνα, ὑπὸ πυρὸς ἀνῆρέθη, καὶ φυλάττουσι τὸ λείψανον αὐτοῦ οἱ Πέρσαις τεφρωθὲν ἕως τῆς νῦν. Μετὰ δὲ τὸν Νῖνον ἐβασίλευσε τῶν Ἀσσυρίων ὀνόματι Θύρας, ὃν τινα μετεκάλεσεν ὁ τούτου πατὴρ Ζάμης, ὁ τῆς Ἦρας ἀδελφός, εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος Ἄρεα. οὗτος ἐγένετο πικρὸς πολεμιστής, ὅστις ἐπῆλθε Καυκασίῳ τινὶ καὶ αὐτῷ δυνατῷ, ἐκ τῆς τοῦ Ἰάφεθ καταγόμενος, ἐπὶ τὰ ἀρκτῶα μέρη· ὃν τινα ἐφόνευσεν, καὶ παρέλαβε τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Θράκῃ, ἐκεῖ τελευτήσας κεῖται. ᾧ τινι Ἀρειαν ἐστήλωσαν στήλην οἱ Αἰγύπτιοι, Ἀσσύριοι, καὶ ὡς Θεὸν προσεκύνουν, καὶ ἕως τοῦ νῦν καλοῦσι Βάαλ θεὸν, ὃ ἐστὶν ἐρμηνευόμενον, Ἄρης πολέμου θεός. τούτου μνημονεύει καὶ ὁ προφήτης Δανιήλ. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Ἄρεος, ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Ἐλάμης, καὶ μετὰ Λάμην, Σαρδανάπαλος ὁ μέγας, ὃν τινα ἐφόνευσεν Περσεὺς ὁ Δανάης, καὶ ἀφείλετο τὴν βασιλείαν ἀπὸ Ἀσσυρίων· καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα ἐκάλεσαν αὐτοὺς Πέρσας.

236 ὁ δὲ Περσεὺς ἦν υἱὸς Πίκου, τοῦ καὶ Διὸς, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔμαθε μαγίας καὶ τελετὰς τοῦ μυσσαροῦ σκύφους, ὅθεν καὶ κόρην παρθένον κρατήσας, ἔκοψεν αὐτῆς τὴν κεφαλὴν, καὶ τελέσας αὐτήν, εἶχεν αὐτήν εἰς ὄλεθρον παντὸς τοῦ ἀνθισταμένου αὐτῷ, ἦν ἐκάλει Γοργῶ, διὰ τὸ ὁξὺν ἐπάγειν θάνατον τοὺς ὀρώντας αὐτήν. Ὁ δὲ ἀδελφός Νίνου, Πῖκος, ὁ καὶ Ζεὺς, ἐβασίλευσε τῆς Ἰταλίας, ἔτη ρκ κρατῶν τῆς δύσεως· ἔσχε δὲ υἱοὺς καὶ θυγατέρας πολλὰς ἀπὸ τῶν εὐπρεπεστάτων γυναικῶν. καὶ γὰρ καὶ μυστικὰς φαντασίας ποιῶν τινὰς, καὶ ὑπονοθεύων αὐτάς, αἵτινες γυναῖκες καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν εἶχον, φθειρόμεναι ὑπ’ αὐτοῦ. ἔσχε δὲ ὁ αὐτὸς Πῖκος, ὁ καὶ Ζεὺς, υἱὸν ὀνόματι Φαῦνον, ὃν καὶ Ἑρμῆν ἐκάλεσεν, εἰς ὄνομα τοῦ πλανήτου ἀστέρος. μέλλων δὲ τελευτᾶν ὁ Ζεὺς, ἐκέλευσε τὸ λείψανον αὐτοῦ τεθῆναι ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ, καὶ κτίσαντες αὐτῷ ναὸν οἱ αὐτοῦ παῖδες ἔθηκαν αὐτὸν ἐκεῖ, ὅπερ μνημῆμά ἐστι μέχρι τῆς σήμερον, ᾧ καὶ ἐπιγέγραπται, “ἐνθάδε κατὰκει” ται Πῖκος ὁ καὶ Ζεὺς, ὃν καὶ Δία καλοῦσι,“ περὶ οὗ συνεγράψατο Διόδωρος ὁ σοφώτατος χρονογράφος. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Πίκου τοῦ καὶ Διὸς, ἐβασίλευσε Φαῦνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Ἑρμῆς, τῆς Ἰταλίας ἔτη λε . ἀνὴρ πανουργός καὶ μαθηματικός, ὅστις ἐξεῦρε τὸν μετάλλων τὸ χρυσοῦν ἐν τῇ δύσει πρῶτος, καὶ τὸ χωνεύειν, γνοὺς δὲ τὴν τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ κατ’ αὐτοῦ ἐπιβουλήν, ἥσαν γὰρ περὶ τοὺς ο , οὓς ἔσχεν ἐκ διαφόρων γυναικῶν ὁ πατὴρ αὐτοῦ Πῖκος, ὁ καὶ Ζεὺς, ἀνεχώρησε, πολὺν χρυσοῦν ἐπιφερόμενος εἰς ὑπερβολὴν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον πρὸς τὴν φυλὴν τοῦ Χάμι· οἱ τινες μετὰ τιμῆς πολλῆς ἐδέξαντο αὐτὸν φορῶν στολὴν χρυσοῦν, καὶ ὑπερηφανῶν ἅπαντας. ἦν γὰρ καὶ φυσιολόγος καὶ ἐφιλοσόφει παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις, λέγων αὐτοῖς καὶ μαντικά τινα, καὶ

προσεκύνουν αὐτὸν λέγοντες θεὸν Ἑρμῆν, ὡς προλέγοντα αὐτοῖς τὰ μέλλοντα· παρῆχε δὲ αὐτοῖς καὶ χρήματα, ὃν τινα καὶ πλουτοδότην ἐκάλουν. Τελευτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως τῶν Αἰγυπτίων Στρεμουντίου, ὄντος ἐκ τοῦ γένους τοῦ Χάμ, ἐποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Ἑρμῆν βασιλέα, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῶν ἔτη λθ' ἐν ὑπερφηφάνῃ πολλῇ.

237 καὶ μετ' αὐτὸν ἐβασίλευσεν ὁ Ἥφαιστος, ὅστις ἦν πολεμιστὴς καὶ μαντικός. ἐκάλουν δὲ αὐτὸν Ἥφαιστον θεὸν, ὅστις ἐξελθὼν εἰς πόλεμον, συνέπεσε σὺν τῷ ἵππῳ αὐτοῦ, καὶ πληγεὶς τὸν πόδα ἔμεινε χωλεύων. ἐδέξατο δὲ, ὡς φασιν, ἐκ μαντείας τινὸς, τουτέστιν ἐκ τοῦ ἰδίου νοὸς ἐκ τοῦ ἀστέρος τὴν ὀξυλάβην εἰς τὸ κατασκευάζειν ἐκ σιδήρου ὄπλα· ὅθεν καὶ ἐπικρατὴς ἐγένετο εἰς τοὺς πολέμους, ὃν τινα καὶ ἀπεθεώσαν. πρὸ γὰρ τούτου ῥοπάλοις καὶ λίθοις ἐχρῶντο καὶ ἐπολέμουν. Μετὰ δὲ τὸν Ἥφαιστον, ἐβασίλευσεν Ἥλιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. μετὰ δὲ τοῦτον Σέσωστρις, καὶ μετὰ τοῦτον Ὅσιρις, καὶ μετὰ τὸν Ὅσιριν, Ὅρος· καὶ μετ' αὐτὸν Θεῦλος, ὅστις πολλὰ κατορθώματα ποιήσας, ἀπῆλθεν εἰς τὸ μαντεῖον ἐρωτῆσαι, λέγων, “Πρὸς φήτευσον ἡμῖν πυρισθενὲς ἀψευδὲς μακαριστὸν αἰθέριον πόλον· “μετεγκλήνον τῆς πρώτης ἐμῆς βασιλείας ἡδυνήθη ὑποτάξαι τὰ “πάντα, ἢ τίς μετεμέ.” καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς οὕτως “πρῶτα θεὸς, μετέπειτα λόγος, καὶ πνεῦμα σὺν αὐτοῖς· σύμ’ φυτὰ δὲ ταῦτα πάντα καὶ ἔν καὶ εἰς ἔν ἰόντα, οὗ κράτος αἰὼνιον· ὡκέσι δὲ ποσὶ βαδίζε θνητὲ, ἄδηλον διανύων βίον.” Αἱ δὲ ἐπωνυμίαι τῶν ζ ἀστέρων τῶν πλανητῶν εἰσὶν οὗτοι. ὁ γὰρ λεγόμενος Κρόνος καλεῖται λάμπων, ὁ δὲ Διὸς, Φαέθων, ὁ δὲ Ἄρεως, πυρώης, ὁ δὲ Ἀφροδίτης, κάλλιστος, ὁ δὲ Ἑρμοῦ, ὁ στέμων. καὶ ταῦτα περὶ τῶν ἑπτὰ ἀστέρων τῶν πλανητῶν, ὧν τινων ὁ Σῆθ τὰς ὀνομασίας ἐξέθετο, παρὰ θεοῦ λαβὼν σοφίαν. ἄνθρωποι δὲ εἰς τὰ ὀνομασίας αὐτῶν τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐπονομάσαντες, θεοὶ ψευδώνυμοι ἀνηγορεύθησαν. μετὰ πολλοὺς δὲ βασιλεῖς τῶν Αἰγυπτίων, ἐβασίλευσε Σώστρις, ὅστις ὑπέταξεν Ἀσσυρίους καὶ Χαλδαίους καὶ Πέρσας ἕως Βαβυλῶνος, καὶ τὴν Ἀσίαν πᾶσαν καὶ Εὐρώπην καὶ Σκυθίαν καὶ Μυσίαν. καὶ ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτὸν, ἐξελέξατο ἄνδρας γενναίους Σύθας, χιλιάδας ιε , καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς οἰκεῖν ἐν Περσίδι, καὶ ἔμειναν οἱ αὐτοὶ Σκύθαι ἐν Περσίδι, μέχρι τῆς νῦν, οἵτινες μετεβλήθησαν ὑπὸ τῶν Περσῶν Πάρθοι· οἱ καὶ τὴν φορεσίαν καὶ τὴν λαλίαν καὶ τὰ ἔθη Σκυθῶν ἔχουσιν. Ἐπὶ δὲ τούτου τοῦ Σώστρι βασιλέως Αἰγύπτου ἦν Ἑρμῆς ὁ Τρισμέγιστος, ὃς ἔφρασε τρεῖς μεγίστας εἶναι δυνάμεις τὸ τοῦ ἀρρήτου καὶ δημιουργοῦ ὄνομα, μίαν δὲ θεότητα εἶναι εἶπεν, διὸ ἐκλήθη ἀπὸ τῶν Αἰγυπτίων τρεῖς μέγιστος.

238 ἐμφέρεται γὰρ ἐν διαφόροις αὐτοῦ λόγοις, πρὸς Ἀσκληπιὸν περὶ θεοῦ εἰρηκῶς φύσεως ταῦτα. “εἰ μὴ πρόνοιά τις ἦν τοῦ πάντων Κυρίου ὥστε “μοι τὸν λόγον τοῦτον ἀποκαλύψαι, οὐδὲ ὑμᾶς τοιοῦτος ἔρως “κατεῖχεν, ἵνα περὶ τούτου ζητήσητε. οὐ γὰρ ἐφικτόν ἐστι εἰς “ἀμνήτους τοιαῦτα μυστήρια παρέχεσθαι, ἀλλὰ τῷ νοῖ ἀκού“σατε. ἐν μόνον φῶς ἦν νοερὸν, καὶ ἦν αἰὲ νοῦς νοὸς φωτεινός, “καὶ οὐδὲν ἕτερον ἦν ἢ τούτου ἐνότης αἰὲ ἐν ἑαυτῷ, ὧν αἰὲ τῷ “ἑαυτοῦ νοῖ καὶ φωτὶ καὶ πνεύματι πάντα παρέχει. ἐκτὸς τούτου, οὐ θεὸς, οὐκ ἄγγελος, οὐ δαίμων, οὐκ οὐσία τις ἄλλη. “πάντων γὰρ κύριος καὶ πατὴρ καὶ θεὸς πάντων, ὑπ’ αὐτῶν καὶ “ἐν αὐτῷ ἐστί· ὁ γὰρ λόγος αὐτοῦ προελθὼν, παντέλειος ὧν καὶ “δημιουργός, ἐν γονίμῳ φύσει πεσὼν ἐπὶ γονίμῳ ὕδατι, ἔγκυν “τὸ ὕδωρ ἐποίησεν,” καὶ ταῦτα εἰρηκῶς ἤρξατο λέγειν· “ὀρκίζω “σε οὐρανὲ Θεοῦ μεγάλου σοφὸν ἔργον, ἴλαος ἔσο, ὀρκίζω σε “φωνὴν πατρὸς, ἣν ἐφθέγγατο πρώτην πρὸς τὸν μονογενῆ λόγον “αὐτοῦ, ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἐστηρίζατο, ἴλαος ἔσο Κύριε.” Ὅτι Λιβύη ἢ θυγάτηρ τῆς Ἰῶ καὶ Διὸς· ἢ δὲ Ἰῶ ἦν θυγάτηρ Ἰνάχου βασιλέως τῆς δύσεως, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ, ἣν καὶ ἤρπασε Πίκος ὁ καὶ Ζεὺς, ἐγαμήθη τινὶ Ποσειδῶνι, ἐξ οὗ ἐτέχθη ὁ Ἀγῆνωρ, καὶ ἐλθὼν ὁ Ἀγῆνωρ ἐπὶ τὴν Φοινίκην, ἔλαβε γυναῖκα ὀνόματι Τύρων, καὶ κτίζει πόλιν, εἰς ὄνομα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, ἣν ἐκάλουν Τύρον, καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ. Ἔσχε δὲ υἱὸν ἐκ τῆς Τύρου Κάδμον τὸν Φοίνικα, τὸν Σύρον καὶ τὸν Κίλικα. τελευτῶν δὲ ὁ Ἀγῆνωρ, πᾶσαν ἣν ὑπέταξε γῆν, ἐμέρισε τοῖς τρισὶν αὐτοῦ υἱοῖς, καὶ ἔλαβεν ὁ Φοίνιξ Τύρον καὶ τὴν ἐνορίαν αὐτῆς, καλέσας τὴν

ὕπ' αὐτοῦ χώραν Φοινίκην εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα, ὁμοίως καὶ ὁ Σύρος τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ χώραν, εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα ἐκάλεσε Συρίαν· καὶ ὁ Κήληξ τὸ ἐπιλαχὸν αὐτῷ κλίμα, ἐκάλεσε Κιλικίαν. Ὅτι Κάδμος ὁ τοῦ Ἀγήνορος υἱὸς, ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακαλέσατο Τιρεσίαν τὸν φιλόσοφον καὶ θηρολότην, περὶ οὗ φησι Σοφοκλῆς, ὅτι τὴν Παλλάδα εἶδε λουομένην ὁ Τιρεσίας, καὶ γυνὴ ἐγένετο· φησὶ δὲ ὅτι τὴν σοφίαν τοῦ Θεοῦ ἐζήτησε γινῶναι, καὶ οὐκ ἠδυνήθη· οὕτως δὲ ὁ Σοφοκλῆς ἐρέθετο ἐν τοῖς συγγράμμασιν αὐτοῦ ταῦτα.

239 “ὥς ἓνα τῆς ἀληθείας εἶναι· εἴ ἔστι Θεὸς ὃς οὐρα“νὸν ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν, πόντου τε χαροπὸν οἶδμα καὶ “ἀνέμων βίας· θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίαν πεπλανημένοι, ἰδρυσά“μεθα πεμμάτων παραψυχὰς, θεῶν ἀγάλματα ἐκ λίθων καὶ “ξύλων χρυσοτεύκτων ἑλεφαντίνων τύπων, θυσίας τε τούτοις καὶ “κοινὰς πανηγύρεις τεύχοντες, εὐσεβεῖν νομίζομεν.“ μοναρχίαν γὰρ ἐδόκει δοξάζειν Σοφοκλῆς. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Φοῖνικος ἦν Ἡρακλῆς ὁ φιλόσοφος Σύρος, ὅστις ἐφεῦρε τὴν κογχύλην. διερχόμενος γὰρ περὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς πόλεως Τύρου, εἶδεν κύνα ποιμένος ἐσθίοντα τὴν λεγομένην κογχύλην, καὶ τὸν ποιμένα λαβόντα πόκον ἐρίου ἀπὸ τῶν προβάτων, νομίζοντα αἰμάττειν τὸν κύνα τὸ καταφερόμενον αἷμα ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ τοῦ κυνὸς, κατέβαψε τὸν πόκον. ὁ δὲ Ἡρακλῆς προσεσηκῶς μὴ εἶναι αὐτῷ αἷμα, ἀλλὰ βάμματος παραξένου ἀρετὴν, ἐθαύμασε, καὶ ἄρας ἐκ τοῦ ποιμένος τὸν πόκον, καὶ γνοὺς ὅτι ἐκ τῆς κογχύλης ἐστὶ τὸ καταρέον αἷμα, ὡς μέγα τί δῶρον προσήγαγε τῷ βασιλεῖ τῆς Τύρου Φοῖνικι, ὅστις θαυμάσας, ἐκέλευσε ἐξ αὐτοῦ τοῦ βάμματος τῆς κογχύλης βαφῆναι ἔριον, καὶ γενέσθαι αὐτὸ περιβόλαιον βα **** θυσίαν καὶ ἐορτὴν αὐτοῖς ἐπετέλουν, λέγοντες εἰς τὰς τῶν μακάρων νήσους εἶναι τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ μὴ κρίνεσθαι. Ἦν γὰρ Θάρρας ὁ πατὴρ Ἀβραάμ, καὶ τῶν ἄλλων ὑλῶν, καὶ ποιῶν θεοὺς καὶ πιπράσκων, πλάνην ἀγαλμάτων καὶ εἰδωλολατρείας εἰσάγων τοῖς ἀνθρώποις διὰ τῶν εἰ...σμάτων τῶν προγόνων αὐτῶν· μάλιστα τῶν εὐρισκόντων τὰ συγγράμματα καὶ τὰς τέχνας, οἷς καὶ συνέτρεχε σπουδαίως οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ οἱ Φρύγες, καὶ οἱ ἐκ τῆς Ἑλλάδος. ταύτης γὰρ τῆς θρησκείας ὑπῆρχον ἀγαματοποιοὶ, καὶ μυστηρίων ἐξηγηταὶ καὶ τελεταί, ὧν μάλιστα εἰς Ἑλληνας ἦλθον ἢ τοιαύτη θρησκεία, καὶ ἀπὸ τινος Ἑλληνος ὀνόματι, υἱοῦ καὶ αὐτοῦ Πίκου, τοῦ καὶ Διὸς, μυστικά τινα ποιοῦντος.

240 ὅστις Ἑλλήνων ἐδίδασκε τοὺς ἐν Ἑλλάδι οἰκοῦντας, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ υἱοῦ Νῶε· οὕστινας μεμφόμενος ὁ Χερρονήσιος Πλούταρχος τῇ παλαιᾷ φιλοσοφίᾳ, παρ' Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις ἐπαινουμένην ἐξέθετο, ὡς πλάνην ἀγαλμάτων τινὲς εἰσάγουσιν, αὐτὸς δὲ φησι τοὺς κατ' οὐρανὸν φωστῆρας θεοποιεῖν ἔδοξεν, ἥλιον καὶ σελήνην, παρεισάγων ὡς τρέφοντας καὶ αὔξοντας πάντα τῇ τρίτῃ μερικῇ κινήσει τῶν πέντε πλανητῶν, καὶ τῆς λοιπῆς ἀστροθεσίας. καὶ τὰ κατὰ γένεσιν καὶ ἀέρα διοικοῦντας. Ἀβραάμ δὲ ἐπιγνοὺς τὴν ὄντος θεογνωσίαν, καὶ λογισάμενος ὅτι τὰ ἀγάλματα ἃ ἐποίει ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ἀνθρώπων τεθνηκότων εἰσὶ, καὶ οὐκ ἔχρην αὐτοὺς τιμᾶσθαι, ὡς μὴ γενομένους θεοὺς ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλὰ γῆν καὶ κόνιν, καὶ κατεγίνωσκε τοῦ ἰδίου πατρὸς Θάρρα, λέγων, “τί πλανᾷς τοὺς ἀνθρώπους διὰ κέρδος, οὐ γὰρ “ἐστὶν ἄλλος θεός, εἰ μὴ ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁ δημιουργήσας “τὰ ὀρώμενα ταῦτα πάντα;“ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν. Εἰσὶ δὲ ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Ἀβραάμ ἔτη , γυγκ· ἐν δὲ τοῖς χρόνοις Ἀβραάμ ἦν καὶ ὁ Μελχισεδέκ, ἀνὴρ θεοσεβής, καταγόμενος ἐκ τοῦ γένους τοῦ Σίδου υἱοῦ Αἰγύπτου βασιλέως τῆς Λιβύης χώρας, ἐξ οὗ καὶ Αἰγύπτιοι καλοῦνται· ὅστις Σίδος ἐκ τῆς ἐπελθὼν παρέλαβε τὴν χώραν τῶν λεγομένων Χαναναίων, τὴν νῦν λεγομένην Παλαιστίνην· καὶ ὑποτάξας αὐτήν, ὡς ᾤκησεν ἐν αὐτῇ, καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσε Σιδῶνα εἰς ἴδιον ὄνομα. καὶ λοιπὸν ἐκ τοῦ γένους τοῦ Σίδου υἱοῦ Αἰγύπτου βασιλέως τῆς Λιβύης χώρας κατήχθη Μελχισεδέκ· ὅστις Μελχισεδέκ γενόμενος ἱερεὺς καὶ βασιλεὺς τῶν Χαναναίων, κτίζει πόλιν ἐν τῷ ὄρει Σιών λεγομένῳ, ἣν τινα ἐκάλεσε Σαλήμ, ὃ ἐστὶν ἐρμηνευόμενον πόλις εἰρήνης, καὶ

ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ριγ , καὶ τελευτᾷ δίκαιος καὶ παρθένος, καθὼς Ἰώσηπος ἐξέθετο. ἀπὸ οὖν τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τῆς πυργοποιΐας ἕως Ἀβραὰμ ἔτη ρκγ , καὶ ἐγένετο θεογνωσία ἀπὸ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ Ἰακώβ ἐγγόνου αὐτοῦ, καὶ τοῦ σπέρματος αὐτῶν, ἐξ ὧν εἰσὶν Ἑβραῖοι ἀπὸ τοῦ χρόνου Ἀβραὰμ τὸν χαρακτηῖρα τοῦ ἔθνους διὰ περιτομῆς εἰληφότες· ἡ δὲ τοῦ Ἰούδα φυλὴ τοῦ τετάρτου ὠ Ἰακώβ, ἐκράτει τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐδιοίκει, ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα εἶχον.

241 Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις ἀνεφάνη τίς ἐκ φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ, ὀνόματι Ἡσίοδος, ὅστις ἐφεῦρε τὰ Ἑλληνικὰ γράμματα, ὁ καὶ θεολόγος τῶν Ἑλλήνων. Ὅτι ἐν τοῖς χρόνοις Φαραὼ τοῦ καὶ Ἀχὼρ βασιλέως Αἰγύπτου, ἀνεφάνη τις ἐκ τῆς φυλῆς Ἰάφεθ γιγαντοειδὴς φιλόσοφος, ὀνόματι Ἐνδυμίων, ἐν τῇ Καρίᾳ χώρᾳ, ὅστις μυστικὰς εὐχὰς ἔχων καὶ λέγων εἰς τὴν σελήνην, ἡτεῖτο μαθεῖν παρ’ αὐτῆς τὸ θεῖον ὄνομα ἐν ὁράματι. ἐν τῷ οὖν εὐχεσθαι αὐτὸν ἦλθεν εἰς ὕπνον, καὶ ἤκουσεν ἐν ὁράματι, καὶ οὐκ ἀνέστη, ἀλλ’ ἔστη τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Καρίᾳ χώρᾳ δωνούμενον. περὶ οὗ φασι τὴν σελήνην φιλεῖν αὐτόν. Ἐβασίλευσε δὲ τῶν Αἰγυπτίων Περσώνιος, ὅτε γέγονεν ἡ ἔξοδος τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι θεωρῶν τὰ τέρατα τὰ ὑπὸ Θεοῦ διὰ Μωσέως γινόμενα, ἀπελθὼν εἰς Μέμφιν εἰς τὸ περιβόητον μαντεῖον, καὶ ποιήσας θυσίαν, ἡρώτα τὴν Πυθίαν λέγων, “σαφήνι· σὸν μοι τίς ἐστὶ πρῶτος ὑμῶν, καὶ εἰ μέγας ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσ’ ραήλ,” καὶ ἐδόθη αὐτῷ χρησμὸς οὕτως· “Ἔσται κατ’ οὐρανοῖο “μεγάλιοιο βεβηκὼς φλογὸς ὑπερβάλλον αἰθέριον ἀέναον ἀθάνα” τον πῦρ, ὃν τρέμει πᾶς οὐρανὸς, γαῖα τε καὶ θάλασσα, τάρταρος “βυθὸς, δαίμονες ἐρράγησαν. οὗτο οἱ Θεοὶ αὐτοπάτωρ πατήρ, “υἱὸς αὐτὸς ἑαυτοῦ τρισόλβιος, εἰς μικρὸν δὲ μέρος ἀγγέλων “ἡμεῖς, μαθὼν ἄπειθι σιγῶν.” Ἐν τοῖς χρόνοις Γεδαιῶν τοῦ Κριτῶν, ἦν Ὀρφεὺς ὁ Θράξ, ὁ λυρικός, ὁ σοφώτατος καὶ περιβόητος ποιητής, ὅστις ἐξέθετο θεογνωσίαν καὶ κόσμου κτίσιν καὶ ἀνθρώπων πλαστουργίαν, εἰρηκῶς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ συγγράμματος αὐτοῦ, “ὅτι ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ “ἐνθυμήσεως, οὐκ ἐξέθετο τί περὶ Θεοῦ, ἢ τῆς κοσμικῆς κτίσεως, “ἀλλ’ αἰτησάμενος μαθεῖν περὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς κτίσεως, καὶ “τίς ποιητὴς αὐτῶν.” Καὶ πολλοὺς περὶ τούτου εἰπὼν στίχους, ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς περὶ θεογνωσίας καὶ κτίσεως κόσμου, καὶ συνεγράψατο διὰ στίχων πολλῶν ποιητικῶς.

242 ἔστι δὲ ἄπερ ἐξέθετο ταῦτα, “ὅτι ἐξ ἀρχῆς “ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ ὁ αἰθὴρ ἀπὸ Θεοῦ δημιουργηθεὶς, καὶ ἔνθεν “κακεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος, καὶ νῦν ζοφερά πάντα κατεῖχε “καὶ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα, τὴν νύκτα προτερεύειν τῆς “ἡμέρας.” εἰρηκῶς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει, “ἀκατάληπτον τινὰ “εἶναι καὶ προγενέστερον καὶ δημιουργὸν πάντων, καὶ τοῦ αἰθέρος “αὐτοῦ καὶ τῆς νυκτὸς, καὶ τῆς ὑπὸ τὸν αἰθέρα οὔσης καὶ κα’ λυπτομένης κτίσεως τὴν δὲ γῆν εἶπεν ὑπὸ τοῦ σκότους ἀόρατον “οὔσαν, καὶ ὅτι τὸ φῶς ῥήξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε τὴν γῆν καὶ “πᾶσαν τὴν κτίσιν, εἰπὼν ἐκεῖνο εἶναι τὸ φῶς τὸ ῥήξαν τὸν αἰθέ’ ρα, τὸ προειρημένον, τὸ ὑπέρπαντα τῶν πάντων.” οὗ τὸ ὄνομα Ὀρφεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας, “βουλή, φῶς, ζωοδοτήρ,” εἰπὼν τὰς αὐτὰς τρεῖς τῶν ὀνομάτων θείας δυνάμεις ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει. “μίαν δύναμιν εἶναι καὶ κράτος οὐρανοῦ Θεοῦ, ὃν οὐδεὶς “ὄρᾳ ἢ δύναται γινῶναι ἰδεᾶν ἢ φύσιν. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς δυνά’ μεως τὰ πάντα γενέσθαι κατ’ ἀρχὰς ἀσωμάτων, ἡλίον καὶ “σελήνην καὶ ἄστρα πάντα, γῆν καὶ θάλασσαν, καὶ τὰ ὀρώμενα “ἐν αὐτοῖς καὶ τὰ ἀόρατα πάντα. τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος, εἶπεν “ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ πλασθὲν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ψυχὴν ὑπ’ αὐτοῦ “λαβόντα λογικὴν,” καθὼς καὶ Μωϋσῆς ὁ σοφώτατος ἐξέθετο. Ὁ δὲ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἐξέθετο, ὅτι διὰ τῶν τριῶν ὀνομάτων μιᾶς θεότητος τὰ πάντα ἐγένετο. ταῦτα δὲ ὁ σοφώτατος Τιμόθεος χρονογράφος ἐξέθετο λέγων, πρὸ πόσων χρόνων τὸν Ὀρφέα εἰπόντα Τριάδα ὁμοούσιον.